21/04/2022

«Μεγάλη Εβδομάδα, ένα σταυροαναστάσιμο οδοιπορικό»

/ Γνώμες

Του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη Νικοπόλεως και Πρεβέζης Χρυσοστόμου

«Των παθών του Κυρίου τας απαρχάς η παρούσα ημέρα λαμπροφορεί…»

Πόσο παράδοξο αλήθεια; Να μας αναγγέλλει η Εκκλησία την αρχή των Παθών του Κυρίου μας, δηλαδή την ατίμωση και τον εξευτελισμό, τη Σταύρωση και το θάνατό Του και να τα προβάλλει με λαμπρότητα, με μεγαλοπρέπεια! Την κάκωση και τον ευτελισμό να τους ανυψώνει σε μεγαλείο, και ενώ αυτά καθ’ εαυτά δημιουργούν θλίψη και οδύνη, για Εκείνη να αποτελούν σημεία χαράς και ευφροσύνης. Τούτο η Εκκλησία μας το κάνει γιατί γνωρίζει ότι ο δρόμος που οδηγεί στην Ανάσταση περνά διαρκώς από το πάθος, τη θλίψη και τη δοκιμασία. Γιατί «ταύτα έδει παθείν τον Χριστόν και εισελθείν εις την δόξαν αυτού» (Λουκ. κδ΄,26).

Μ. Εβδομάδα, περίοδος που κάθε ορθόδοξος χριστιανός καλείται να ζήσει τα

υπερφυά γεγονότα των Αγίων Παθών του Κυρίου μας. Και καλείται κάθε πιστός χριστιανός μέσα σε ατμόσφαιρα πένθους και κατάνυξης να συμπορευθεί με τον Κύριο, να νεκρωθεί ταις του βίου ηδοναίς για να συζήσει μετά του Χριστού στην Άνω Ιερουσαλήμ τη Βασιλεία των Ουρανών.

Η πνευματική προετοιμασία που έχει προηγηθεί βοηθά στη βίωση των γεγονότων που καθημερινά ξετυλίγει η Εκκλησία μας από τα Ωσαννά της εισόδου στην Ιερουσαλήμ μέχρι τα άρον άρον τη Σταύρωση και την Ταφή, εκείνο όμως που ζωοποιεί τον νου και την καρδιά είναι οι ιεροί ύμνοι των Παθών και οι Ευαγγελικές περικοπές που τροφοδοτούν την ιερή κατάνυξη και τη βίωση του πάθους.

Βίωση δεν σημαίνει συναισθηματική ή ψυχολογική ταύτιση του πιστού με τον πάσχοντα Θεάνθρωπο, ενεργοποίηση δηλαδή του συναισθήματος, αλλά διέγερση του έσω ανθρώπου από το γεγονός της άπειρης, απροϋπόθετης αγάπης του Θεού, αγάπης χωρίς όρια και αστερίσκους, αγάπης αληθινής που φτάνει μέχρι την αυτοθυσία και τον θάνατο, και μάλιστα τον επονείδιστο σταυρικό θάνατο.

Η μετοχή μας στα τελούμενα στόχο έχει όχι τη συγκίνηση για το πόσα δεινά και κακά υπέστη ο Θεάνθρωπος Χριστός, αλλά αντιλαμβανόμενοι το μέγεθος της σταυρωμένης αγάπης να νιώσουμε εκείνο τον εσωτερικό λυγμό, τον λυγμό της καρδιάς που οδηγεί στην ταπείνωση και στη συνειδητοποίηση της μικρότητάς μας, της αναξιότητάς μας μπροστά στο απέραντο του ελέους του Θεού. Δεν πενθούμε για ένα Θεό που πεθαίνει για τις αμαρτίες μας, αλλά για τον εαυτό μας που τον σταύρωσε και για τις δικές μας αμαρτίες που εξαγόρασε με το αίμα Του.

Επομένως, η Μ. Εβδομάδα είναι ένα σταυροαναστάσιμο οδοιπορικό, ένα ανέβασμα, πορεία μέρα τη μέρα, προς το Πάθος και την Ανάσταση. «Ανάμνησιν ποιούμεθα» των γεγονότων μεν, ξαναζούμε δε όλο το μαρτύριο του Χριστού συμπορευόμενοι μαζί Του. Είναι λοιπόν η προσωπική μας σταύρωση και ανάσταση που συμπορεύεται, συμβαδίζει με αυτήν του Χριστού. Είναι η μετάνοια, η συμφιλίωση με όλους, η συγχώρηση με τη μετοχή μας στη λατρευτική ζωή της Μ. Εβδομάδας. Συνεπώς, δρόμος προσωπικός, συνάντηση με τον Χριστό, τον Εσταυρωμένο και Αναστημένο.

Μόνον έτσι νοείται και συντελείται εσωτερικά και μυστικά στις ψυχές μας η Ανάσταση, το θεμέλιο της πίστης μας, αφού χωρίς αυτήν όλα τα υπόλοιπα θα ήταν μάταια.

Ο Μητροπολίτης Νικοπόλεως και Πρεβέζης Χρυσόστομος (κατά κόσμον Γεώργιος Τσιρίγκας) γεννήθηκε στην Αθήνα το 1957. Μετά την ολοκλήρωση των γυμνασιακών του σπουδών εισήχθη στη Νομική Σχολή Αθηνών και μετά την αποφοίτησή του, συνέχισε τις σπουδές του στη Θεολογική Σχολή του ίδιου πανεπιστημίου. Η εκλογή του σε μητροπολίτη Νικοπόλεως και Πρεβέζης έγινε στις 5 Οκτωβρίου 2012 και στις 6 Οκτωβρίου ακολούθησε η χειροτονία του σε επίσκοπο στον Ιερό Ναό Αγίου Νικολάου Αχαρνών. Η ενθρόνισή του πραγματοποιήθηκε στον Ναό Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης Πρέβεζας στις 22 Νοεμβρίου 2012, παρουσία του Αρχιεπισκόπου Αθηνών Ιερωνύμου και πλήθους Μητροπολιτών.

Πηγή: ΑΠΕ/ΜΠΕ